

Brev från KEK:s 14:e generalförsamling till alla medlemskyrkor i Europa

And now what are you waiting for?

(Acts 22:16)

Fritt översatt

Och vad väntar du på?

Det svenska bibelcitatet är "Tveka inte!"

(Apostlagärningarna 22:16)

Budapest/Uppsala 8 juli En första snabböversatt utgåva av den engelska texten som finns på

www.ceceuropa.org

Översättning: Translator Scandinavia och bearbetad av Marianne Ejdersten

I Budapest 3–8 juli 2013 har vi, deltagarna i den 14:e generalförsamlingen för Konferensen för europeiska kyrkor (KEK) träffats som bröder och systrar i Kristus under temat ”Och vad väntar du på”. Vi tackar Gud för den här möjligheten att uttrycka vårt tack till de ungerska kyrkorna och myndigheterna för deras överväldigande gästfrihet och stöd för vårt arbete.

Vår huvuduppgift i Budapest har varit att förnya KEK:s konstitution, ett uttryck för vår strävan att fördjupa det ekumeniska samarbetet och synliggöra enigheten i Kristus. Den bär ett gemensamt vittnesmål mot Europa och världen, som just nu upplever effekterna av en svår socioekonomisk kris, men tack vare Gud har vi lyckats. KEK:s historia löper över 50 år och vår förnyelse speglar visionen att

”Och man slår inte nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna, och vinet rinner ut och säckarna förstörs. Nej, nytt vin häller man i nya säckar, då har man kvar både vin och säckar.”

(Matteus 9:17).

”En tid att plantera, en tid att rycka upp”

(Predikaren 3:2)

Vid den förra generalförsamlingen som hölls i Lyon 2009 var tiden att plantera hoppet om ett nytt KEK. Efter intensiva överläggningar under generalförsamlingen i Budapest kan vi fira att vi kommit fram till en ny konstitution, som lägger grunden till en effektiv och relevant ekumenisk organisation. Nu är tiden inne att rycka upp det planerade och ge sig ut på uppdraget att tjäna Europas och resten av världens befolkning, som ett svar på deras andliga behov. Europas befolkning står inför en förtvivlad och hopplös situation och miljoner unga över hela vår kontinent kämpar för att hitta en plats i samhället.

Med ödmjukhet och kristen hängivenhet strävar vi efter att göra de fattigas och förtrycktas röster hörda, rösterna hos dem som fortfarande väntar på handfasta åtgärder som tillgodoser deras behov och deras önskan om en bättre framtid.

Kyrkor i alla Europas länder inbjuds att delta i detta intensifierade ekumeniska samarbete i syfte att stärka respekten för varandra som systrar och bröder i Kristus. KEK fortsätter att vara en öppen plattform för samarbetet mellan kyrkor och partnerorganisationer över hela kontinenten.

Denna inbjudan är en bekräftelse på KEK:s mission: att erbjuda evangeliets vittnesmål och *diakoni* till människorna i Europa, så som redan angavs i *Charta Oecumenica*. I detta dokument med ekumeniska riktlinjer för Europa från 2001 står följande:

”På grundvalen av vår kristna tro vill vi verka för ett humant och socialt Europa, där mänskliga rättigheter och grundvärden som fred, rättvisa, frihet, tolerans, delaktighet och solidaritet göres gällande.” (Artikel 7)

”Låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar”

(Romarbrevet 12:2)

Enligt KEK:s nya konstitution ska vi vara trogna evangeliet, sträva efter att bidra gemensamt till kyrkans mission och skydda hela mänsklighetens liv och välbefinnande. Vi vill bjuda in alla kristna kyrkor att delta i denna mission, att arbeta för människans värdighet, religionsfrihet och social, ekonomisk och miljömässig rättvisa. För att kunna lyckas i vårt arbete förlitar vi oss på ångern och Jesus Kristus interna personliga omvandling.

Den här omvandlingen är också ett rop på solidaritet. Vi bekräftar vårt kristna åtagande att välkomna främlingar och erbjuda gästfrihet och skydd för dem som behöver det. Vårt mål är därför att stärka det kristna vittnesmålet i ett alltmer sekulariserat Europa. Vi vill också lindra smärtan hos de förtryckta, sträva efter

rättvisa, försoning och fred. Vi ber särskilt för våra systrar och bröder och alla människor i Mellanöstern.

Gå genast!

(Apostlagärningarna 22:16)

Frågan ”Varför dröjer du då nu?” besvarar sig själv i Apostlagärningarna med uppmaningen ”Stå upp... och åkalla därvid hans namn”. Det är en uppmaning att inte längre dröja utan att skörda andens frukter här och nu. När vi reser oss upp och lämnar Budapest lämnar vi tanken om att dröja som en tid av förtvivlan och tvekan. Vi tar med oss förvandlingens tanke, och åker med hoppet om ett förnyat andligt liv, om vår ekumeniska resa, vårt åtagande om en synlig enighet, vår livsuppfattning, vår politik och hela skapelsen. Detta inspireras vi till inte bara av oss själva, utan av Kristus ande som säger:

*”Se, jag gör
allting nytt.”*

(Uppenbarelseboken 21:5)